

Diumenge XXIX (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 22,15-21): En aquell temps, els fariseus van planejar la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora. I van enviar els seus deixebles i els partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dius la veritat i que ensenyes de debò el camí de Déu, sense deixar-te influir per ningú, ja que no fas distinció de persones. Digues-nos què et sembla: ¿És permès o no de pagar tribut al Cèsar?». Jesús es va adonar de la seva malícia i els digué: «Per què em poseu a prova, hipòcrites? Ensenyeu-me la moneda del tribut». Ells li portaren un denari. Jesús els preguntà: «De qui són aquesta cara i aquesta inscripció?». Li responen: «Del Cèsar». Jesús els diu: «Doncs doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu».

«Doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu»

P. Antoni POU OSB Monjo de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Espanya)

Avui, se'ns presenta a la nostra consideració una "famosa" afirmació de Jesucrist: «Doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu» (Mt 22,21).

No entendríem bé aqueixa frase sense tenir en compte el context en que Jesús la diu: «els fariseus van planejar la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora» (Mt 22,15), i «Jesús es va adonar de la seva malícia» (v. 18). Així, doncs, la resposta de Jesús és calculada. En escoltar-la, els fariseus van quedar sorpresos, no se l'esperaven. Si clarament hagués anat en contra del Cèsar, l'haguessin pogut denunciar; si hagués anat clarament a favor de pagar el tribut al Cèsar, se n'haguessin anat satisfets de la seva astúcia. Però Jesucrist, sense parlar en contra del Cèsar, l'ha relativitzat: cal donar a Déu el que és de Déu, i Déu és Senyor fins i tot dels poders d'aquest món.

El Cèsar, com tot governant, no pot exercir un poder arbitrari, perquè el seu poder se li és donat en penyora; com els servents de la paràbola dels talents, que han de

respondre davant del Senyor de l'ús del seu argent. En l'Evangeli de sant Joan, Jesús diu a Pilat: «No tindries cap poder sobre mi si no l'haguessis rebut de dalt» (Jn 19,10). Jesús no es vol presentar com un agitador polític. Senzillament, posa les coses al seu lloc.

La interpretació que s'ha fet a vegades de Mt 22,21 és que l'Església no s'hauria de "ficar en política", sinó només ocupar-se del culte. Però aqueixa interpretació és totalment falsa, perquè ocupar-se de Déu no és només ocupar-se del culte, sinó preocupar-se per la justícia, i pels homes, que són els fills de Déu. Voler que l'Església romanguí en les sagristies, que es faci la sorda, la cega i la muda davant els problemes morals i humans del nostre temps, és prendre a Déu el que és de Déu. «La tolerància que només admet Déu com a opinió privada, però que li nega el domini públic (...) no és tolerància, sinó hipocresia» (Benet XVI).